

Sygn. akt I CZ 4/11

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący)

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie ze skargi S. D. S.A. w W.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w W.
przy udziale E. S.A. w W.
o udzielenie zamówienia publicznego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 lutego 2011 r.,
zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Okręgowego w W.
z dnia 19 sierpnia 2010 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje wniosek
Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z 19 sierpnia 2010 r. Sąd Okręgowy w W. w uwzględnieniu wniosku E. S.A. w W. uzupełnił swoje postanowienie z 22 czerwca 2010 r. w ten sposób, że zasądził od S. D. S.A. w W. na rzecz E. S.A. w W. 1.200 zł tytułem kosztów postępowania skargowego. Sąd Okręgowy wskazał, że umarżając postępowanie w związku z cofnięciem skargi, miał obowiązek orzec o kosztach postępowania, gdyż orzeczenie to kończyło postępowanie w sprawie, a skoro postanowienie z 22 czerwca 2010 r. nie zawierało tego rozstrzygnięcia, to podlegało uzupełnieniu w trybie art. 351 § 1 k.p.c. Przeciwnik procesowy skarżącego złożył wniosek o przyznanie mu kosztów postępowania w odpowiedzi na skargę i to zwalniało go od obowiązku złożenia odrębnego wniosku o zasądzenie kosztów na podstawie art. 203 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 2 k.p.c. Jako podstawę rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy powołał art. 351 w zw. z art. 391 § 2 k.p.c.

Postanowienie z 19 sierpnia 2010 r. zaskarżył S. D. S.A. w W. i zarzucił, że zostało ono wydane z naruszeniem art. 357 § 2 zdanie 2 k.p.c. przez doręczenie mu postanowienia bez uzasadnienia a nadto z naruszeniem art. 203 § 3 zdanie 1 k.p.c. przez zasądzenie od skarżącego na rzecz przeciwnika kosztów postępowania w sprawie, mimo braku wniosku zgłoszonego w trybie powołanych przepisów.

Z powołaniem się na zarzuty streszczone wyżej, żalący się wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postępowanie przed Krajową Izbą Odwoławczą przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych zostało wszczęte na podstawie odwołania wniesionego przez E. S.A. w W. z dnia 22 stycznia 2010 r. od rozstrzygnięcia zamawiającego ZUS w W. - protestu wniesionego w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. Postępowanie toczyło się z udziałem S. D. S.A. w W. Orzeczeniem z 23 marca 2010 r. Krajowa Izba Odwoławcza w uwzględnieniu odwołania nakazała ponowne badanie i ocenę ofert z uwzględnieniem oferty odwołującego. Skargę od wyroku z 23 marca 2010 r. złożył S. D. S.A. w W., a 15 kwietnia 2010 r. E. S.A.

w W. złożył odpowiedź na skargę wraz z wnioskiem o zasądzenia na jego rzecz kosztów postępowania. W piśmie procesowym z 26 maja 2010 r. S. D. S.A. złożył oświadczenie o cofnięciu skargi, a do tego pisma nie zostały dołączone potwierdzenia doręczenia jego odpisów uczestnikom postępowania.

Postanowieniem z 22 czerwca 2010 r. Sąd Okręgowy w W. umorzył postępowanie w sprawie i orzekł o zwróceniu skarżącemu połowy opłaty od skargi. Jako podstawę rozstrzygnięcia powołał art. 392 § 2 i art. 79 u.k.s.c. Odpis tego postanowienia został doręczony pełnomocnikowi uczestnika 30 czerwca 2010 r. (k. 217), a 7 lipca 2010 r. złożył on wniosek o uzupełnienie postanowienia z 22 czerwca 2010 r. przez zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania w sprawie.

Zgodnie z art. 198a ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych, w postępowaniu toczącym się wskutek złożenia skargi od orzeczenia Krajowej Izby Odwoławczej stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji, jeżeli przepisy tej ustawy nie stanowią inaczej. Zgodnie zatem z art. 391 § 2 zd. 2 k.p.c., w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. Stosownie do art. 203 § 3 k.p.c. w razie cofnięcia pozwu poza rozprawą przewodniczący odwołuje wyznaczoną rozprawę i o cofnięciu zawiadania pozwanego, który może w terminie dwutygodniowym złożyć wniosek o przyznanie kosztów. Wniosek przeciwnika skarżącego złożony w odpowiedzi na skargę nie spełnia wymogów oznaczonych w art. 203 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy nie zachował przy tym trybu postępowania uregulowanego w art. 203 k.p.c., bowiem nie zawiadomił przeciwnika skarżącego o cofnięciu skargi, ale z powyższego nie można wyprowadzać wniosku, że władny był zasądzić koszty postępowania na rzecz przeciwnika skarżącego z powołaniem się na art. 351 § 1 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.